

blev folk simpelt hen ualmindelig vrede over, fordi enhver kunne se, at det ikke passede. Det er derfor på høje tid, at Socialdemokraterne erkender deres fatale fejl og sadler om, ikke kun i forsøgene på at forklare sig, men også i det politiske indhold.

Regeringen har først og fremmest begået den afgørende fejl at lukke den borgerlige oppositions leder så meget ind i varmen, at regeringen selv let ender ude i kulden. Det er selvfølgelig godt, at SF i galluptallene står til at få sit mandattal mere end fordoblet, det siger vi tak for. Vi vil bruge styrken til et stædigt arbejde for at trække dansk politik i en mere solidarisk retning.

Men det er dybt bekymrende, når Socialdemokraterne taber mere i vælgertilslutning, end vi kan nå at samle op. Af helt uforståelige grunde går nogle af de socialdemokrater, der er utilfredse med efterlønsindgrebet, til partiet Venstre, men det er jo helt meningsløst, fordi Venstre både er med i forliget og en stærk fortalere for nedskæringer i den slags velfærdsgoder. Det bliver en vigtig opgave for SF at få det klargjort, så venstresiden i Folketinget samlet set undgår at tabe i kølvandet på det katastrofale finanslovforlig, der er indgået.

Vi finder det i dag stadig væk fuldkommen uforståeligt, hvorfor Socialdemokratiet besluttede sig for at gøre så stor en mand af Venstres formand, hr. Anders Fogh Rasmussen. Han har nærmest fået en sejr foræret på et sølvfad af regeringen. Ingenting skulle han yde til gengæld. Han kunne bare tage imod invitationen til et gratis forlig, der passede som fod i hose til hans egen strategi om at forsøge at ligne en midtsøgende og ikke spor farlig politiker, medens regeringen samtidig kastede sig selv ud i uhyre vanskeligheder. Jeg tror ikke, hr. Anders Fogh Rasmussen har betænkt sig to sekunder på at sige ja til så flot et tilbud.

Vi andre derimod må stå tilbage og undre os over, hvad det egentlig var, Socialdemokraterne førte valgkamp på. Et valg mellem to menneskesyn sagde de, hvorefter de slog pjalterne sammen med Venstre og overtog deres menneskesyn.

Finanslovforliget er sort fra den ene ende til den anden. Der gennemføres grove overgreb på arbejdsløse, der nu risikerer at ryge ud af a-kassen efter kun 4 år. Vi har i forvejen regelsæt, der sorterer dem fra, der ikke reelt vil yde en arbejdsindsats. De får flere ugers karantæne og ryger hurtigt ud af a-kassen, hvis de siger

nej til anvist arbejde. Det er fair nok. Arbejdsløshedsdagpenge er en erstatning, medens man ikke kan finde arbejde, og ikke en livsvarig pension. Men vi finder det umenneskeligt, at arbejdsløse skal smides ud af a-kassen efter 4 år, selv om de siger ja til alle tilbud og opfylder alle forpligtelser om at stå til rådighed.

Formålet med et samfund er at skabe et fællesskab, hvor vi garanterer en tryghed for de svageste, samtidig med at vi løser vigtige fælles opgaver. Trusler om udsmidning fra a-kassen giver større utryghed og frygt for fremtiden hos de i forvejen sværest stillede, dem, der er kastet ud i arbejdsløshed med alt, hvad det indebærer af betydelig indtægtsnedgang, isolation og risiko for at føle sig værdiløs i samfundet.

Det er vigtigt at føle, at man yder noget til fællesskabet. Det er det mere end svært for arbejdsløse at få lov til. Og hvad skal de stille op med truslen om, at de efter 4 års venteposition ryger helt af vognen og mister deres indkomstgrundlag? Arbejdsløshed er umenneskelig, klapjagt på arbejdsløse er endnu mere umenneskelig.

SF støtter forpligtende tilbud om en ligeværdig plads i fællesskabet. Vi har i finanslovforhandlingerne foreslået bedre uddannelsesmuligheder, bedre fordeling af arbejdet, bæredygtig jobskabelse og skånejob for mennesker, der ikke har fuld arbejdsevne, men vi vender os imod det menneskesyn, at arbejdsløse, syge og nedslidte er mennesker, der bare skal piskes noget mere utryghed ind i livet, for at de kan komme i omdrejninger på arbejdsmarkedet.

Vi troede, at det sorte menneskesyn var Venstres. I dag må vi spørge os selv, om det er blevet overtaget af mange i Socialdemokratiets top.

Finanslovindgrebet i efterlønnen er også båret af et helt forkert menneskesyn. Indgrebet er absolut hårdest for den nedslidte arbejdsmand. Han skal betale et betydeligt højere a-kassekontingent og får til gengæld mindre i efterløn og kortere efterlønsperiode. Derimod er der gevinst for dem, der sidder i gode stillinger og slet ikke har brug for efterløn. De scorer nemlig gevinsten med en skattefri gave på 100.000 kr.

Vi har hørt ideen før. For 5-6 år siden lancerede Venstre et forslag om, at borgere, der hele livet undgik at trække på bistandshjælp og arbejdsløshedsdagpenge, skulle have udbetalt en kontant godtgørelse, når de forlod arbejdsmarkedet, som tak for at de ikke havde brugt det sociale sikkerhedsnet.